

Život Jozefa

Suspírium: „Žite ako deti svetla. Veď ovocie svetla je vo všetkej добрôte, spravodlivosti a pravde. Skúmajte, čo sa páči Pánovi, a nemajte účasť na neplodných skutkoch tmy, radšej ich odhaľujte.“ (Ef 5,8b-10a) Amen.

Pieseň: Žalm č. 77. 1. verš: „V ťažký deň súženia môjho...”

Pozdrav: „Chváľte Hospodina, všetky národy, oslavujte ho, všetci ľudia, ² lebo je nesmierne jeho milosrdenstvo voči nám a vernosť Hospodina až naveky! Haleluja!“ (Žalm 117) Amen.

Suma evanjelia: je zapísaná vo Svätom Písme ako ju čítame v Liste Židom v 11. kapitole v prvom, v druhom a v šiestom verši takto: „Viera je podstatou toho, v čo dúfame, a zdôvodnením toho, čo nevidíme, lebo pre ňu získali predkovia dobré svedectvo. [...] Bez viery však nie je možné zapáčiť sa Bohu. Veď kto pristupuje k Bohu, musí veriť, že Boh je a že odmeňuje tých, čo ho hľadajú.“ (Žid 11,1-2) Amen. **Prosím, zaujmite si svoje miesta.**

Pieseň: Žalm č. 77 2-8. verše: „Moja duša utrápená...”

Vzdych: „Hospodin bol s Jozefom a s úspechom sprevádzal všetko jeho úsilie. [...] A hľa, ja som s vami po všetky dni až do konca sveta.“ (IMojž 39,23b, Mt 28,20b)

Lekcia: Prvá Kniha Mojžišova 40. kapitola 1-23. verše: „*Neskôr sa stalo, že čašník egyptského kráľa a pekár sa prehrešili proti svojmu pánovi, egyptskému kráľovi. Faraón sa rozhneval na oboch týchto dvoranov, na hlavného čašníka i na hlavného pekára. Dal ich uväzniť v dome veliteľa telesnej stráže, pri žalári, v ktorom bol uväznený aj Jozef. Veliteľ telesnej stráže ich zveril Jozefovi, aby im posluhoval. Nejaký čas zostali vo väzení. Obaja väzni, čašník i pekár egyptského kráľa, mali sen. Jednej noci sa každému z nich prisnil sen zvláštneho významu. Keď k nim ráno prišiel Jozef, videl ich smutných. Spýtal sa faraónových dvoranov, ktorí boli s ním uväznení v dome jeho pána: „Prečo ste dnes takí skormútení?“ Oni mu odvetili: „Mali sme sen, no nikto nám ho nevie vyložiť.“ Jozef im povedal: „Či výklad snov nepatrí Bohu? Rozpovedzte mi ich!“ Hlavný čašník teda vyrozprával Jozefovi svoj sen: „Vo sne som videl pred sebou vinič, na ktorom boli tri výhonky. Len čo vinič vypučal, hneď rozkvitol a jeho hroznové strapce dozreli. V ruke som mal faraónovu čašu. Odtrhnuté strapce som vytláčal do faraónovej čaše a podal som mu ju do ruky.“ Jozef mu povedal: „Toto je výklad sna: Tri výhonky sú tri dni. Po troch dňoch faraón povýši tvoju hlavu a vráti ti tvoju hodnosť. Znova budeš podávať čašu do ruky faraóna, ako vtedy,*

keď si bol jeho čašníkom. Keď ti bude dobre, spomeň si na mňa, preukáž mi milosť a prihovor sa za mňa u faraóna, aby ma vyslobodil z tohto domu. Veď ma uniesli z krajiny Hebrejov; no ani tu som neurobil nič zlé, pre čo by som sa mal dostať do žalára.“ Keď hlavný pekár videl, že Jozef dobre vykladá, povedal mu: „Aj ja som mal sen. Na hlave som mal tri košíky pečiva. Vo vrchnom košíku bolo rôzne pečivo pre faraóna a vtáky zobali z košíka na mojej hlave.“ Jozef odpovedal: „Toto je výklad sna: Tri košíky sú tri dni. Po troch dňoch ti faraón zodvihne hlavu — obesí ťa na šibenici a vtáky ti budú ozobávať telo.“ Po troch dňoch, v deň svojich narodenín, faraón vystrojil hostinu pre všetkých svojich hodnostárov a pred nimi vyvýšil hlavného čašníka a hlavného pekára: hlavnému čašníkovi vrátil pôvodnú hodnosť, aby smel do ruky faraóna podávať čašu, hlavného pekára dal však obesiť, ako im to vyložil Jozef. Hlavný čašík si však na Jozefa nespomenul. Zabudol naňho.“

Modlitba: Som Ti vďačný, Pane môj, Emanuel, Darca a Ochranca môjho života, že ma miluješ. Vidíš, že sa snažím kráčať po Tvojej ceste, ale moja láska ešte nie je zbavená všetkej neprávosti. Nemôžem sa viesť sám, pretože ľudské skutky sa nepočítajú. Kto môže očistiť svoje vlastné srdce? Len Ty, ktorý skúmaš srdcia. (viď. Ž 139) Ochraňuj ma, Bože môj nebeský, a pomôž mi splniť moju úlohu, ktorú si mi zveril. Nech sa nepozerám ani naľavo, ani napravo, ani späť, ale s bážňou a chvením daj, aby som konal svoju spásu. (viď. Fil 2,12) V Teba dúfam nadovšetko, verný Pane môj, daj, aby som napriek všetkým mojim súženiam, so všetkou silou, ktorú mi dáva Tvoja milosť, nepochyboval, ale slúžil Ti s radosťou a vďačnosťou, kamkoľvek ma povedieš a kedykoľvek ma použiješ pre svoje sväté meno. Pre Ježiša, ktorý zomrel za mňa a bol Tebou vzkriesený, vypočuj ma a daruj mi živé a účinné Slovo mocou svojho Svätého Ducha. Amen.

Pieseň: Chválospev č. 324: „Len Ty si moja nádej, ó, Bože jediná...”

Vzdych: „Ty však, Hospodin, si môj štít, si moja sláva; pozdvihuješ mi hlavu. (Ž 3,4) Amen.

Biblický text: Prvá Kniha Mojžišova 40. kapitola 9. verš:
„Jozef im povedal: „Či výklad snov nepatrí Bohu? Rozpovedzte mi ich!“

Ježiša oslavujúce živé kresťanské spoločenstvo, milí bratia a drahé sestry!

Jozefova novela v Starom zákone je príkladom Božieho vedenia. Lebo človek i nevinne sa môže dostať do žalára. Slová mocnejšieho a urodzenejšieho pána sveta môžu priviesť Bohu milých do nepriaznivých situácií. Jozef sa neprevinil.

Jozef sa nepoškvrnil podľa svedectva manželky Pótifara. Život s Jozefom nemetie podľa spravodlivosti. V starovekom Egypte neplatí prezunkcia neviny. Aj dnes sa dá nevinne trpieť. Aj dnes môže byť údelom kresťana žalár. Božie dieťa sa však nebude ani ľutovať, za to, čo ho zastihlo, ale ani bedákať, že to, čo Mu bolo vymerané, je priveľa, toľko bremien neznesie. Bieda a súženie je v živote človeka prítomné preto, aby sa zomkol na duši a primkol k Hospodinovi. Jemu ešte bližšie, lebo Jeho cesty nie sú naše cesty. (Iz 55,8-9) Jemu ešte oddanejšie, lebo Jeho myšlienky nie sú naše myšlienky. (Iz 55,8-9) Jemu ešte úprimnejšie, lebo ak máme srdcia u Pána, o ničom nepochybujeme. Jemu ešte dokonalejšie, lebo On je darcom všetkého.

Hľa, v žalári sa ocitne nielen Božie dieťa, ale aj naj dôvernejšie osoby faraóna, Jeho čašník a pekár. Aj od stola faraóna sa človek môže ocitnúť v žalári. Aj najbližší spolupracovníci faraóna môžu byť uväznení. Existujú momenty, kedy minulosť človeka nezaváži a bývalé postavenie i hodnosť stratí cenu. Za čias vlády panovníka... Za čias dynastie... Za éry socializmu.. Učili sme jednotlivé historické obdobia. Všetko je pominuteľné. Nič neobstojí, čo si získal v minulosti. Nič nemá cenu, kým si bol. Nič nemá hodnotu, ani to, odkiaľ prichádzaš. Neobstojíš, pretože pred Bohom stáť a obstať nikto nevie. Moc, zisk, prvenstvo, meno pod Slnkom? Ale, kdeže. Svedectvá týchto faraónových služobníkov hovoria o tom, že v čom dúfali, v čom verili, to ich nepodržalo, ale celkom zaprelo. Zanevreli na ich doterajšiu službu. Avšak Jozef je Boží služobník, a on i ako otrok v Egypte slúži iba Pánovi Izraela. Jeho vodcom je Pastier Izraela. On sa nevystatuje. On je tichý a pokorný. On si vykonáva svoju službu v žalári, ale má otvorené srdce a otvorený sluch, a vypočuje si svedectvá týchto dvoch svetských predstaviteľov od stola faraóna. Je na pomoc tým, ktorým teraz bolí život. Títo páni sveta sú teraz taktiež biedni ako Jozef a sú veľmi úprimní. Bieda a úprimnosť chodia ruka v ruke. Moc a zisk sú pre svet iba falošnou pretvárkou. Jozef, ktorému predostreli svoje sny, im hovorí tou istou úprimnosťou holú pravdu. Jozef nič nezakrýva

a nezatajuje, veď sny vykladá i Jozefovi Boh, Ktorý je pravdivý a spravodlivý, a nespôlčuje sa so lžou. Sluhovia Boží nemôžu klamať a pretvarovať sa. Boží sluhovia musia predkladať tak Božie Slovo, ako dostali. Boží sluhovia nemôžu zakrývať, alebo nehovoriť o pravde, a aj vtedy, keď je to ťažké prijať. Našou úlohou a zodpovednosťou, aby sme s láskou sprostredkovali Božiu spravodlivosť. S láskou holú pravdu zvestovať. S vernosťou holú pravdu rečníť. S vierou holú pravdu predkladať ľuďom. Jozef vedel povedať čašníkovi, že kedy bude faraónom vyslobodený, ale o svojej slobode nedostal Božie videnie. Aj to je dôležité. Slúžiš druhým, nie sebe. Oslobodiť sa od všetkého, a celkom sa oddať Pánovi. Oslobodiť sa od vlastných nepriaznivých podmienok, a celkom sa oddať službe pre Hospodina. Je to ťažké. Ani Jozef sa nevie zaprieť, volá o pomoc u ľudí. Zaprisaháva ich, aby naňho nezabudli. Boh však nikdy nezabúda na vlastných. Jozefovou úlohou nie je rozprávať o sebe, o svojom údele, o svojom životnom rozpoložení, on má ako služobník Boží zvestovať evanjelium iným. Záchrana alebo pohroma života je v mocnej ruke Hospodinovej.

Aj Ježiš sa dostáva do tohto sveta nevinne. Hriechom poznačený svet je pre Neho ako keby údel Boží. Aj Jeho utrpenie malo zmysel a to ten, že *„Boh tak miloval svet, že svojho jednorodeného Syna dal, aby kto verí v Neho, nik nezahynul, ale mal večný život.“ (Jn 3,16)* Každý človek sa narodí ako keby do žalára hriechu. Je odsúdený v tele na smrť. Neexistuje výnimka. Nie je rozdiel medzi vysokopostaveným a najnižšou vrstvou spoločnosti. Každý človek je hriešny a je nespôsobilý na Božie kráľovstvo. Pomoc však prichádza zhora, veď *„či výklad snov nepatrí Bohu?“* Skrze Jozefa a jeho života táto otázka je aj naša. Záchrana celého ľudstva je v Božích rukách. Kto verí v to, že naša pomoc je prítomná i dnes len skrze nášho Otca Pána, a Tešiteľa vlastných detí, Ktorý cez Ježiša Krista nám prichystal vykúpenie z hriechov. Kto uveril, že skrze Krista je život prístupný a na dosah prijateľný? Veď Jeho život a Jeho služba nie je očividná. Veď Jeho smrť a Jeho vyvýšenie na kríž je také škandalózne. Veď Jeho zmŕtvychvstanie je plný

pochybností. Ježiš veľmi pravdivo rozpráva o svojom živote a vlastnom údele. Až trikrát to zjavuje učeníkom a s veľkou láskou volá mocných, urodzených, ale aj chorých, biednych a nevládných k Hospodinovi ako o tom reční Nikodémovi pod rúškom noci: *„Musíte sa znova narodiť.“ (Jn 3,7)* Nespravodliví nebudú dedičmi Božieho kráľovstva. (viď. IK 6,9-10) Kto verí v Synovi, má večný život, ale kto nevpustí Syna človeka do vlastného života, zahynie. Ježiš nie seba chcel zachrániť, ako na neho volali, keď bol na kríži a oni pod Jeho krížom, ale nás všetkých. On chcel podržať nás, ktorí chodíme krížom-krážom po a vo svete, aby sme sa už konečne zastavili a spoznali seba, teda hriešneho človeka.

Dnes nás Ježiš berie mimo davu, mimo chorých a učí nás ako Hospodin Jozefa v žalári: *„Znova vzal k sebe Dvanástich a začal im hovoriť, čo sa má s ním stať: „Hľa, vystupujeme do Jeruzalema a Syn človeka bude vydaný veľkňazom a zákonníkom. Odsúdia ho na smrť, vydajú pohanom, budú sa mu vysmievať a pľuvať na neho. Zbičujú ho a zabijú, ale po troch dňoch vstane z mŕtvych.“ (Mk 10,32-34)* Znova a znova, dookola to isté. To, čo je zásadnou otázkou Jozefa. Čo je pre neho snom, to je pre nás realita a skutočnosť. Keď Jozef povedal pekárovi, o tri dni zomrieš, na tom sa už nič nedalo zmeniť. To už je tak dané od Boha. Tak sa aj stalo. Ale keď Ježiš zomrel namieste nás, o tri dni sa všetko zmenilo. Svet sa prevrátil hore nohami. Nebo plesalo na zemi a ohlasovalo život chvejúcim sa učeníkom. (viď. Lk 24,6) Zmenil sa prístup učeníkov. Začali už nie o vlastnom prvenstve rozmýšľať, ale o vlastnej hriešnosti. Božia sláva sa zjavila, lebo tí, ktorí boli prijatí Bohom, v očiach sveta vykazovali nič, ale pre Hospodina i v žalároch spievalo žalmy a hymny, a dvere žalárov sa otvorili, srdcia prekypovali radosťou z evanjelia života, duše sa oddávali Pánovi, telá sa vliekli za Kristom i pod znamením slabosti. To je život pre Krista, kde žiť a mrieť nie je risk, ale dar večného života. Svätý nesmrteľný, Kristus Pán nás i dnes volá a znova vkladá do našich životov uviaznutých v žalári hriechu nádej: *„Vzmužte sa, Ja som to!“* Amen.

Modlitba: „Hovorím Hospodinovi: „Ty si môj Pán! Bez teba niet šťastia pre mňa.“ Vo svätých, slávnych tejto krajiny, nachádzam všetku svoju záľubu.“ (Ž 16,2-3)

„Preto zohýnam kolená pred Otcom, od ktorého má meno každý rod na nebi i na zemi, aby vás podľa bohatstva svojej slávy posilnil mocou skrze svojho Ducha na vnútornom človeku a aby Kristus skrze vieru prebýval vo vašich srdciach, aby ste tak zakorenení a upevnení v láske mohli so všetkými svätými pochopiť, aká je to šírka, dĺžka, výška a hĺbka, a poznať Kristovu lásku, ktorá prevyšuje poznanie, a tak aby ste sa dali naplniť celou Božou plnosťou.“ (Ef 3,14-19)

„Kto iný premáha svet, ak nie ten, kto verí, že Ježiš je Boží Syn?“ (IJn 5,5)

„Ja som Hospodin, tvoj Boh, ktorý ťa drží za pravicu a hovorí ti: „Neboj sa, ja ti pomáham. Neboj sa, červík Jákob, chrobáček Izrael! Ja ti pomáham,“ znie výrok Hospodina, „tvoj vykupiteľ je Svätý Izraela.“ (Iz 41,13-14)

„Nenechajte sa unášať rozličnými a cudzími náukami, pretože je dobré upevňovať srdce milosťou, nie zachovávaním predpisov o pokrmoch, ktoré neprospejú tým, ktorí sa nimi riadili.“ (Žid 13,9)

„Hľadajte Hospodina, všetci pokorní zeme, vy, čo konáte podľa jeho práva. Hľadajte spravodlivosť, hľadajte pokoru, azda sa skryjete v deň Hospodinovho hnevu.“ (Sof 2,3)

„Nech žije Hospodin! Nech je požehnaná moja Skala! Nech je vyvýšený Boh, moja spása!“ (Ž 18,47)

„Vtedy im otvoril myseľ, aby chápali Písma, a povedal im: „Tak je napísané, že Kristus bude trpieť, tretieho dňa vstane z mŕtvych a v jeho mene sa bude všetkým národom, počnúc od Jeruzalema, hlásať pokánie na odpustenie hriechov.“ (Lk 24,45-47)

Modlitba Pánova

Ofera: „Vďaka Bohu za jeho nevýslovný dar!“ (IIK 9,15) Amen.

Požehnanie: „Nech ťa Hospodin požehná a nech ťa ochráni! Nech Hospodin rozjasní nad tebou svoju tvár a nech ti je milostivý! Nech Hospodin obráti svoju tvár k tebe a nech ti udelí pokoj!“ (IVMojž 6,24-26) Amen.

Záverečná pieseň: Žalm č. 80 1.9-11. verše: „Ó, Bože, pastier Izraela,...“